

אלשיך משה

בן יהודה ושרה. נולד ביום 28.3.1929 בירושלים. הבן הבכור להוריו, שתלו בו תקוות מרובות. אחר גמרו את בית-הספר העממי החל לעבוד במאפיית ברמן בירושלים. חבר ל"הנוער העובד" ושאף לצאת להכשרה חקלאית. חבר פעיל בקלוב-הספורט "הכוח", הצטיין בו בכל המקצועות וביתוד בכדורגל. הצטרף לגדנ"ע. בן 17 הצטרף ל"הגנה". התאמן שנה אחת, לערך, בכפר-עציון ובסביבות רמאללה — ואחר-כך הועבר לחי"ש. לאחר כ"ט בנובמבר התגייס לצבא השחרור ונשלח לאימונים. יצא בליווי שיירות לכפר-עציון ואחר-כך נשלח להגן על העיר העתיקה בירושלים. גבה-קומה ויפה-תואר. מצניע לכת. נעים-קול. תמיד השרה מצב-רוח מרומם סביבותיו. מגינים בעמדות אחרות בחרו לבלות חופשתם בעמדה שלו. אחרי החלטת או"ם אמר: "אין להשוות את החלטת או"ם להבטחות אנגליה, שהוליכה אותנו שולל. זוהי אתחלתא דגאולה — ועכשיו הכל כדאי". אך לבו ניבא לו כי לא יצא חי מהעיר העתיקה, אף הביע במפורש חששו זה. השתתף בקרבות בנוה-יעקב ובהרטוב, ובעיר העתיקה נמצא בעמדות הקיצוניות ביותר, ואימן שם את הנוער בנשק. מנותק היה מביתו כחמישה חדשים. בשעת חיפוש נשק על-ידי הבריטים בעיר העתיקה התנגדו חברי ה"הגנה" לחיפוש והגנו על שארית הנשק שבידם. אחר שעתיים של קרב הוסכם על שביתת-נשק. כמה בריטים הציעו לחברי ה"הגנה" סיגריות. משקיבל סיגריה ובפנותו לאחור לבקש גפרור ירה חייל בריטי צרור כדורים בגבו וכעבור מחצית השעה מת מפצעיו, ב"ז באדר ב' תש"ח (28.3.1948). נקבר בטקס צבאי בסנהדריה. ביום 13.9.1951 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים. ביום מותו מלאו לו 19 שנה.